

3. NEDĚLE ADVENTNÍ

Sestry a bratři,

jsou věci, které na církvi nemám rád. Přesněji řečeno: na té tváři církve, která chtě nechtě musí přijímat podobu instituce, protože se nachází v prostoru a čase, ne na církvi jako Kristově těle, která už je *bez poskvrny a vrásky* (srov. Ef 5,27), i když ji zatím nevidíme celou. Ale jsou taky věci, které i na té institucionální, vnější, organizující tváři církve mám opravdu rád.

Mám rád třeba její zkušenost získávanou po generace, která se projevuje v mnohém, co máme před očima jako zdánlivou samozřejmost. Mám rád takto osvědčený cit pro obyčejný lidský život, ve kterém se prolínají období smutná i radostná. Mám rád růžovou barvu této neděle – ale ne proto, že bych měl radši růžovou než fialovou, žlutou nebo modrou. Mám ji rád pro to, co říká: že advent není úmornou dobou sebezáporu, který musíme vydržet, ale že všechno to ztišení a omezení má jedinečný smysl: objevit radost. Čas prožitý ve tmě přece přináší radost ze světla. Čas prožitý v tichu přináší radost z hlasu lidského a ještě více z *jemného vánku* (srov. 1 Král 19, 12) hlasu Božího. Čas prožitý v omezení přináší radost z obyčejného dostatku.

Neobvyklá a pro někoho občas i úsměvná barva dvou nedělí v roce hovoří o cíli a smyslu přípravy a způsobem tak lidským – a institucionálně stanoveným – sděluje to, co uprostřed adventní doby říká dnešní Boží slovo: „*Zaplesej, Izraeli!*“ (Sof 3, 14) – v prvním čtení. „*Plesejte a jásejte!*“ (Iz 12, 6) – v žalmu. „*Radujte se stále v Pánu, opakujte: Radujte se!*“ (Flp 4, 4) – ve druhém čtení. Ano, radujme se už teď pro radost, která je teprve před námi! Radujme se i uprostřed tmy a ticha, které jsme si nevybrali, protože před námi je světlo a zpěv, které jsme si nezasloužili!

Ale také v evangeliu je slovo plné naděje: „*Co máme dělat?*“ (Lk 3, 10). Tak se ptá člověk, který se dívá dopředu. Kdo si myslí, že před ním už nic není, ani tu otázku není schopen položit. Co tedy máme dělat? Kde čerpat radost, když to, co je kolem nás, často opravdu nezměníme? Nebudu se pokoušet o odpověď... Už ji totiž máme – a rovnou z toho nejlepšího Zdroje. Prosím, podívejme se vy i já dnes večer znovu na Ježíšovu odpověď z evangelia, které jsme právě slyšeli. Tam totiž najdeme zdroj pravé radosti. Té radosti, které není jenom nějakým dobrým pocitem, protože Ježíšův návod není jenom nějaký psychologizující návod k vlastnímu uspokojení. Najdeme zdroj radosti, která není věcí, ale Osobou, najdeme Radost samu. Radost, která se touží sdílet a šířit, zrozenou věčnou Radost, která i pochybným existencím své doby – *celníkům a vojákům* – *hlásá radostnou zvěst* (srov. Lk 3, 12.14.18). Pravou Radost, kterou rozpoznal Jan Křtitel, a i když jindy nešel pro ostré slovo daleko, říká: „*...nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánku. Bude vás křtít Duchem svatým a ohněm*“ (srov. Lk 3, 16).

Prosme Pána, ať se nám dnes dá poznat jako Radost a roznítí v nás oheň svého Ducha, Ducha Radosti, která se touží šířit a sdílet.

Mimochodem, *dvoje šaty* (Lk 3, 11) tady máme asi všichni.

Amen.

Pramen Fermenta

SLOVO K DĚTEM

Z čeho jsi měl naposled opravdu radost? Když odpadl dějepis? Tomu rozumím – ne každého musí bavit všechno. Ty bys dějepis sám od sebe nevynechal, ale když odpadl, udělalo ti to radost. Ale jaká to byla radost? Upřímná, určitě ne špatná, ale přece jen radost z toho, že ses něčemu méně příjemnému vyhnul. Měl jsi radost, že něco nebylo.

Je taky jiný druh radosti: radost z toho, že něco je nebo bude. I tu znáš. Pod stromečkem možná bude autodrása. Anebo ta knížka, o které vyprávěla paní učitelka... Nebo snad obojí? Těšíš

se a máš radost, že budeš mít radost. I to je dobré a jistě to potěší ty, kdo si tvých přání všimli a mysleli na ně.

Ale ze všeho největší je radost z radosti jiného člověka. Však víš, jak byl Marek rád, když kvůli nemoci celý měsíc chyběl, a ty jsi mu nosil úkoly a vysvětloval, co ses dověděl ve škole. Bez tebe by to prý doháněl mnohem déle.

Zkus se dnes zamyslet, kde bys mohl udělat někomu radost. A všimni si, že stačí zasít malé zrnko radosti a Bůh nechá vyrůst košatý strom s mnoha krásnými plody. Ale s tím zrnkem čeká na tebe...